

V

(Nuomonės)

TEISINĖS PROCEDŪROS

ELPA TEISMAS

TEISMO SPRENDIMAS

2021 m. balandžio 21 d.

byloje E-2/20

Norvegijos Vyriausybė, kuriai atstovauja Imigracijos reikalų apeliacinė taryba (Utlendingsnemnda, UNE), prieš L

(Direktyva 2004/38/EB – Laisvas judėjimas ir gyvenimas šalyje – Išsiuntimas – Apsauga nuo išsiuntimo – Tikras[, esamas] ir pakankamai rimtas pavojus – Būtinis visuomenės saugumo priežastys – Nurodymai išsiųsti iš šalies – Pareiškimai dėl nurodymo išsiųsti iš šalies panaikinimo – Esminis pokytis – Būtinumas – Proporciumas – Pagrindinės teisės – Teisė į šeimos gyvenimą)

(2021/C 324/11)

Byloje E-2/20 *Norvegijos Vyriausybė, kuriai atstovauja Imigracijos reikalų apeliacinė taryba (Utlendingsnemnda, UNE), prieš L* dėl Borgartingo apeliacinio teismo (*Borgarting lagmannsrett*, Norvegija) PRAŠYMO Teismui pagal ELPA valstybių susitarimo dėl Priežiūros institucijos ir Teisingumo Teismo įsteigimo 34 straipsnį išaiškinti 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, kuri suderinta su Europos ekonominės erdvės susitarimu, Teismas, kurį sudaro pirmininkas Pállis Hreinssonas ir teisėjai Peras Christiansenas ir Berndas Hammermannas (pranešėjas), 2021 m. balandžio 21 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinė dalis yra tokia:

1. Nurodymas visam laikui išsiųsti iš šalies iš principo neprieštarauja EEE teisei, jeigu jis atitinka 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje 27 ir 28 straipsniuose nustatytas sąlygas ir gali būti panaikintas pagal tos direktyvos 32 straipsnį. Išsiuntimo iš šalies priemonė turi būti taikoma atlikus kiekvieno konkretaus atvejo patikrinimą. Kiek tai susiję su EEE piliečiais, kurie priimančiojoje valstybėje yra teisėtai išgyvenę ilgiau nei 10 metų, sprendimas dėl išsiuntimo iš šalies pagal Direktyvos 2004/38/EB 27 straipsnį ir 28 straipsnio 3 dalį gali būti priimtas tik dėl būtinų visuomenės saugumo priežasčių, kai atitinkamo asmens elgesys kelia tokį išskirtinai rimtą pavojų, kad sprendimas dėl išsiuntimo iš šalies yra būtinas vienam iš pagrindinių visuomenės interesų apsaugoti. Tai taikoma su sąlyga, kad tokia apsauga negali būti užtikrinta mažiau griežtomis priemonėmis, atsižvelgiant į EEE piliečio gyvenimo priimančiojoje valstybėje trukmę ir visų pirma į rimtas neigiamas pasekmes, kurias tokia priemonė gali sukelti EEE piliečiui ir jo šeimos nariams, kurie yra realiai integravęsi priimančiojoje valstybėje. Bet koks vėlesnis sprendimas dėl išsiuntimo iš šalies turi apsiriboti tuo, kas yra būtina apsaugoti pagrindiniam interesui, kurio apsaugą siekiama užtikrinti išsiuntimu iš šalies. Sprendimas dėl išsiuntimo iš šalies turi atitikti proporcingumo principą.
2. EEE piliečio socialinė rehabilitacija valstybėje, kurioje jis yra realiai integravęsis, atitinka visos visuomenės interesą. Geras atitinkamo asmens elgesys laisvės atėmimo ir vėliau probacijos laikotarpiu kartu su kitais reintegracijos į visuomenę įrodymais sušvelnina esamą pavojų visuomenės saugumui. Asmens šeima ir vaikai, įskaitant povaikius, yra svarbus aspektas vertinant ribojamosios priemonės pagal Direktyvos 2004/38/EB VI skyrių būtinumą atsižvelgiant į proporcingumo principą, vaiko interesus ir pagrindines teises. Kai vertinamas išsiuntimo iš šalies būtinumas, atliekant bendrą vertinimą turi būti apsvarstytos bet kokios išsiuntimo alternatyvos.

3. Direktyvos 2004/38/EB 32 straipsnio taikymo tikslais esminis pokytis yra toks pokytis, dėl kurio pirminis sprendimas pagal direktyvos VI skyrių dėl judėjimo laisvės apribojimo remiantis asmens elgesiu netenka pagrindo. Negalima daryti prielaidos, kad asmens elgesys iš esmės nepasikeis, todėl kiekvienas pareiškimas turi būti vertinamas atsižvelgiant į kiekvieną konkretų atvejį. Reikia atsižvelgti į visus veiksnius, kurie galėtų įrodyti esant esminių asmens elgesio pokyčių. Tai priklausys nuo asmens elgesio pobūdžio ir jo keliamos grėsmės visuomenei. Būtina atsižvelgti į bet kokius įrodymus, patvirtinančius, kad asmuo užsiėmė pozityvia ir teisėta veikla, todėl nėra tikėtina, kad jis vėl užsiimtų tokia veikla, dėl kurios buvo priimtas sprendimas dėl išsiuntimo iš šalies. Tokie veiksniai galėtų būti, be kita ko, įrodymai, kad asmuo nebeužsiima nusikalstama veikla, reintegravosi į priimančiąją visuomenę, pradėjo ir tebevykdo stabilią ekonominę veiklą, taip pat psichologinio vertinimo rezultatai, įtikinami įrodymai, kad asmuo gailisi, pozityvaus ir konstruktyvaus dalyvavimo visuomenės gyvenime įrodymai, visų pirma EEE piliečio socialinė rehabilitacija valstybėje, kurioje jis yra realiai integravęsis.
-